

Маймуна.

презъ време на ядене, като поднасятъ храната къмъ устата си.

Осезанието у маймуни тъ играе много важна роля и е извънредно развито: не само краищата на пръстите, но и краятъ на опашката има необикновено тънка чувствителност.

Опашката, като опора, е най-занимлива у кенгуруто. Като седи на заднитъ си крака (предните съ малко развити и му служатъ като органи за хващане), кенгуруто се опира на своята дълга мускулеста опашка. Тази основа е толкова здрава, че животното като се защищава отъ нападащия го неприятель, често пуша въ ходъ заднитъ си крака, опирайки се съ цѣлата си тежесть на тѣлото само на опашката. То я използува сѫщо и при движението си съ скокове.

У нѣкои бозайници опашката служи, за да се защищаватъ. Конътъ, напримѣръ, се брани съ опашката си отъ досадните крилати насѣкоми. Горскиятъ западно-африкански панголинъ, като я свие, действува като коса, и я движи бързо съ голѣма сила по люспестия си грѣбъ.

Хвѣрковатата бѣлка при своите скокове употребява пуховата си опашка като кормило. Сплесканата

Кенгуро.